
IMITATIO
SANCTISSIMÆ VIRGINIS
AD NORMAM IMITATIONIS
JESU CHRISTI.

LIBER IV.

In quo agitur de sensibus pietatis, reverentiæ, fervoris, teneritudinis, & fiduciæ erga sanctissimam Virginem, quibus clientes ejus imbuti esse debent.

CAPUT I.

De summa dignitate Matris DEI.

Servus. Quamcumque sublimes de te. sensus, Virgo sancta! concipiamus, numquam ii excellentiam tuam adæquabunt; vis nostra cogitandi semper succumbet.

Qui digne de te loqui vellet, is comprehendere deberet illud, quod secundum DEUM est maximum; illud, quod est maxime admirandum in genere gratiarum, perfectionum, potentiæ, gloriæ.

De

De te natus est *JESUS*. Evangelium, quod hanc nobis veritatem manifestat, pluribus laudes tuas non persequitur. Hæc enim summa est laudum omnium, hoc est fundamentum omnium præconiorum, quæ in te conferri possunt.

Tua Matris *DEI* dignitas est quædam species adfinitatis cum suprema Majestate. Effectus ejus est, quam proxime, ac fieri potest, ad divinitatem accedere.

Hæc dignitas effecit, ut cum *DEO* singulari quadam necessitudine jungereris, cujus virtute fieres filia Patris, Mater filii, sponsa Spiritus sancti, modo plane admirabili, qui tibi omnino proprius est.

Inde etiam factum est, ut ex vero Regina hujus rerum universitatis, Regina cælorum audires.

Dicere: *De qua natus est JESUS*, (a) non aliud est, quam dicere: *MARIAM* præter *DEUM* se superiorem habere neminem.

O Virgo Mater! ex Angelorum numero ille, qui reliquos Angelos antecedit gratia, & perfectionibus, non potest, nisi in gradu servorum tuorum consistere. Tantum te inter, & illum discriminis est.

De

(a) Matth. i. 16.

De præstantia tua ex præstantia filii tui
judicium fero. Hæc necessario in te ipsam
redundat. Ex filii excellentia Mater co-
gnoscitur.

Facile intelligo augustum decus Matris
JESU esse fontem gratiarum, quæ te DEUS
cumulare, omnium privilegiorum, & præ-
rogativarum omnium, quibus te exornare,
& ab aliis discernere voluit.

Intelligo, hoc tibi titulo competere
quoddam genus dominii in thesauro gratia-
rum, quarum JESUS est Dominus, & tuam
apud illum deprecationem singulari efficacia
pollere.

Intelligo certas leges generales, quæ
latæ sunt in pœnam primi peccati, nihil ju-
ris habere debuisse in Matrem DEI mei, Ma-
trem tam amabilem, tam dilectam, & quæ
distincte inter omnes æterno consilio dele-
cta est, ut Mater DEI esset.

Intelligo te, quæ hanc vitam DEO de-
disti, quam immolando nos redemit, pro-
mereri, ut *mediatrix salutis* dicaris; quin
tamen quidquam decedat dignitati solius, &
unici mediatoris, qui titulus sensu proprio non
convenit, nisi cum filio tuo.

Quis verò satis adsequatur totam subli-
mitatem dignitatis tuæ! Ah! omnia tam sunt
grandia in Matre DEI, ut Seraphini ipsi
satis habeant eam admirari.

Tu

Tu ipsa, præsentē sancta tua cognata Elizabeth, totum id, quod DEUS tibi præstitit, his modo verbis complexa es; *recis mihi magna, qui potens est.* (a)

Ecclesia quoque, etsi omni in te amore feratur, & studio gloriæ tuæ præferendæ ferveat, fateri tamen cogitur: *Quibus te laudibus efferam, nescio, quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti.*

O Mater admirabilis DEI mei! intimis medullis cordis me coram te commoveri sentio, & tui admiratione incredibili, ac suavissima defixus hæreo.

Ex consideratione excellentiæ tuæ, & sublimitatis tuæ sancto quodam horrore & reverentia percellor, quæ me ad pedes tuos provolutum in nihilum veluti redigit.

(a) Luc. i. 49.

CAPUT II.

De notis similitudinis, quæ inter JESUM & MARIAM intercedit.

Servus. Quando contemplor, o Mater divina! nativitatem tuam, vitam tuam, mortem tuam, gloriam tuam in cœlo, nescio, quæ mihi notæ similitudinis JESUM inter, & te obversentur, quibus mirifice delector.

In æternis providentiæ divinæ decretis arcte cum filio tuo consociaris. *Dominus possedit me in initio viarum suarum*, ait sapientia æterna in scripturis. *Ab æterno ordinata sum, quando adpendebat fundamenta terræ, cum eo eram cuncta componens.* (a) Quæ quidem verba proprie JESUM spectant, ea tamen tibi quoque Ecclesia attribuit.

Quot promissiones, & oracula, quot figuræ & symbola in antiqua lege, dum JESUM annunciant, te simul complectuntur?

JESUS fuerat natura sua nulli peccato obnoxius; tu per gratiam peccato originis liberata, omnis peccati actualis, etiam levissimi expers eras.

Verbum divinum tuo castissimo gremio conclusum, quadam ratione per novem mensium spatium tecum unum & idem esse videbatur.

In-

(a) Prov. 8. 22. seq.

In prima infantia JESUM virgineo tuo lacte nutritivisti; quod in ejus succum & sanguinem abibat.

In abdita ejus vita triginta annos cum illo exegisti; communis erat habitatio, communis fors, eadem exercitia, iidem sensus.

In vita ejus evangelica, quantum fieri poterat, in communionem laborum ejus venisti; & in acerbissimis ejus cruciatibus particeps fuisti opprobriorum ejus, & ignominiarum.

JESUS fuerat maxime *mitis & humilis corde*, benignissimus & patientissimus omnium virorum; tu eras maxime patiens, benigna, submissa, & mitis inter omnes foeminas.

In JESU est summa omnium perfectionum divinarum, & increatarum; in te vero summa perfectionum omnium creatarum; sed modo tam excellenti, ut omnes perfectiones Angelorum, & Sanctorum tuis comparatae evanescant.

JESUS te ita sibi similem reddidit per virtutes præstantissimas, ut in te vivam sui ipsius imaginem efformarit.

Ut JESUS, ita & tu in tumultu a corruptione immunis fuisti. Ille propria virtute ad vitam rediit, tu singulari privilegio, quod tibi collatum est, e mortuis suscitata es.

Tu cum corpore & anima, in cœlum sublata es. *Ille sedet ad dextram DEI Patris*; tu primum ab illo locum occupas.

JESUS est omnipotens per se ipsum; tu es potentissima per filium tuum, qui te constituit administram thesaurorum suorum. Ille est Dominus cœli, & terræ; tu es Regina Angelorum, & hominum.

Ubicumque locorum JESUS adoratur, tu honoraris. Non est cor ullum ejus amori consecratum, quod se tibi non integre devoveat. Non est templum ejus gloriæ exstructum, ubi non sit monumentum aliquod tuis honoribus dicatum.

Dulce nomen *MARIÆ* est inseparabile a dulcissimo *JESU* nomine in ore & corde veracium Christi cultorum.

Ecclesia frequenter in sanctis suis officiis laudes tuas conjungit illis, quas *JESU* Servatori attribuit. Illa recolit mysteria vitæ tuæ, ut mysteria vitæ *JESU* celebrat.

JESUS est *Rex sæculorum*, auctor gratiæ, advocatus noster apud Patrem; *DEUS* misericordiarum, *DEUS* totius consolationis, lux mundi. Et nos te adpellamus cum Ecclesia: *Reginam mundi*, *Reginam cœli*, *advocatam nostram*, *Matrem gratiæ*, *Matrem misericordiæ*, *consolatricem adflctorum*, *stellam*, quæ tempore tempestatis ad portum salutis perducit.

Gratiæ immortales sint JESU Servatori, qui tibi contulit omnes eos favores, omnia ea privilegia, quæ decebat talem filium tali matri conferre.

Ah! Virgo sancta! sicut considerationes istæ, quas nunc coram te institui, tibi sunt quam gloriosissimæ, ita etiam cordi meo, & cordibus omnium te amantium quam dulcissimæ accidunt.

C A P U T III.

De gloria *MARIÆ* in cælo.

Regna, o Virgo sanctissima! regna sine fine in cœlis, evecta super Patriarchas, quibus obsequio & fidelitate præstitisti: super Prophetas, & Apostolos, quibus incenso studio amplificandæ *DEI* gloriæ præstitisti.

Evecta super Martyres, quibus constantia præstitisti: super virgines, quibus integritate præstitisti.

Evecta super omnes justos, quibus submissione præstitisti, super omnes Angelos, quibus obedientia præstitisti.

Ego te admiror æque, ac revereor in splendido throno consistentem, ubi potentia tua apud *DEUM* es asylum peccatorum,

firmamentum justorum, spes afflictorum
perfugium populorum.

Gratias ago DEO propter hanc immensam gloriam, ad quam te extulit, & propter id quoque, quod corpus tuum ante generalem omnium hominum ad vitam reditum, ejus gloriæ particeps esse voluit.

Aequum erat, ut corpus tam castum, in quo DEUS ipse pro sua misericordia homo factus est, a corruptione sepulchri eximeretur.

Verum quis unquam magnitudinem hujus gloriæ mente sua adsequetur. Si oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis adscendit, quæ præparavit Dominus iis, qui diligunt illum; an, quæ tibi præparavit, comprehendemus, tibi inquam, quam plus omnibus conjunctim sanctis adamavit?

Gloria, qua frueris, non modo respondet sublimi dignitatis tuæ gradui, sed etiam præstantiæ meritorum tuorum.

Sola quidem cogitatio, Matrem suam a DEO honorari, ad recte de tua gloria judicandum sufficeret; verum quum in sanctis gloriæ mensura mensuram meritorum sequatur, etiam in te magnitudinem gloriæ tuæ ex splendore tuarum virtutum metiri debemus.

Tu in cælis singularem quamdam classem, tu distinctum a ceteris sanctis ordinem
con-

constituas, semper quidem infinitis gradibus a DEO distantem, multo tamen superiorem omni eo, quod DEUS non est.

Conveniebat, ut illa, cui JESUS jus tribuit sibi in terris mandata imponendi, jure potiretur Angelis & Sanctis imperandi.

Ah! quam illi certant, & alii alios prævertere student in obedientia, & honoribus, qui tibi debentur exhibendis!

Lætantur imperio, quod tibi in eos concessum est, tibi que obsequuntur eo amoris æstu, qui DEI ipsius benevolentia dignus habeatur.

Laudant DEUM sine intermissione ob singularia privilegia gratiarum, quæ tibi impertitus est; laudant continenter ob eminentes prærogativas gloriæ, quibus te prosequitur.

Quam gaudio & lætitia exultant in laudibus tibi ipsi tribuendis! queis amoris sensus erga te exardescunt!

Quam ardenter desiderant, ut perinde in terra tam cumulate cognoscaris, sicut in cœlo cognita es! quo fiat, ut omnium hominum corda in te rapiantur, & ubique locorum honoreris

O amabilis Regina cœlestis Sion! an erit, ut optatissima hæc mihi fors contingat laudes filii tui, tuasque cum sanctis omnibus concinendi? An erit, ut aliquando in-

explicabilium deliciarum, quibus frueris particeps evadam?

MARIA. Fili mi, ut te ipsum animes, & sustentes in certaminibus, quæ subire oportet ad perrumpenda obstacula, quæ sese salutis tuæ æternæ obijciunt, animum frequenter erige ad sempiterna, quæ DEUS fortitudini tuæ & constantiæ destinavit.

Cogita frequenter, agi de gloria, quæ sine modo omnem contemptum compensat; agi de thesauro, qui sine modo omnes misérias compensat.

Cogita, agi de quiete, quæ sine modo omnes labores compensat; agi de consolatione, quæ sine modo omnes injurias compensat.

Sicut nihil est magnum præter DEUM, ita nihil est præter DEUM, quod grandia & vera præmia tribuere queat. Apud inferos punit ut DEUS, & in cælo præmiatur ut DEUS.

O fili mi! si negotium salutis tuæ ex voto cedat, videbis DEUM, possidebis eum, amabis eum, & numquam desines eum videre; possidere, amare; quia DEUS semper idem in semetipso, semper novus, & nova est gaudiorum materies electis suis.

In felicissimo DEI domicilio adest omne oblectamentum sine dolore, gaudium sine

ne molestia, quies sine perturbatione; pax sine timore; jucunditas sine fastidio.

Ibi non alia est voluntas, quam quæ DEI est; non alia propensio, quam quæ in DEUM fertur; DEUS est omnia in omnibus. In illo est, quidquid desiderari potest. Electi in illo, & cum illo divites, potentes, felices sunt

Ut hanc felicitatem consequaris, labora fili mi! labora sine defatigatione. Ne dicas: sat diu decertavi; jam tot de me ipso victorias reportavi. An non satis jam egisse videor? *Qui perseveraverit usque ad finem, hic salvus erit.* (a)

Servus. O Virgo! quæ secundum JESUM es spes mea, & vita mea, impetra mihi perseverantiam in obsequio DEI; & JESUM benedictum fructum ventris tui mihi post hoc exilium ostende.

Si sola gratiæ suavitas efficit, ut delicias cœli veluti præguster anima, & sentiat, quam JESUS sit amabilis; quid erit illum ipsum videre, & possidere?

(a) Matth. 10. 22.

CAPUT IV.

De felicitate sancti Joannis, cui JESUS MARIAM tradidit ut Matrem. In hujus felicitatis communionem veniunt omnes Christi cultores.

Servus. O Mater Servatoris mei! quam beata fuit fors sancti Joannis, quem JESUS moriens delegit, ut apud te vices ipsius JESU sustineret.

Filius ille tuus evasit, tu evasisti mater ejus. Ah! quam merito adpellatur in Evangelio: *Discipulus, quem diligebat JESUS.* (a)

Amor illius erga JESUM, & constantia, qua eum tecum usque ad montem Calvariae comitabatur, hunc insignem illi favorem pepererunt.

Potuitne divinus ejus Magister in morte sua optatiorem illi relinquere hæreditatem? quam grato autem animo hanc adiit hæreditatem?

Quanta erat illus erga te præsentem observantia? quod voluntatis tuæ exsequendæ studium? quæ curæ pro te assiduæ? Nihil ille prætermittebat, quo minus gratiæ, quam illi JESUS fecerat, responderet.

Tu

(a) Joan. 19. 26.

Tu contra, quæ non signa benevolentiae, quas non teneritudinis significationes illi exhibuisti? quovis tempore experimento discebat, quantæ esset felicitatis te secum habere.

O dilecte JESU discipule! o fortunate fili Matris, matrum omnium amabilissimæ, & sanctissimæ! quam cuperem hanc beatitatem tolerando quascunque adversitates; hanc gloriam subeundo omnem contemptum, hunc thesaurum offerendo cuncta mundi sceptrâ tamquam dato pretio comparare

MARIA. Non solus dilectus discipulus in morte JESU mihi filii loco commendatus est. Quando JESUS illi dixit: *Ecce Mater tua!* & ad me conversus, *ecce filius tuus:* te ille, omnesque Christi cultores repræsentabat.

Re ipsa, fili mi! te in corde meo gero, & sensibus amoris complector, quilibus vera Mater erga filium, quem amat, ferri potest.

Fac semper respondeas exemplo dilecti discipuli adpellationi filii, & te mihi, cultuique meo constanter addictum exhibe.

Satage inprimis promereri omnem benevolentiam Matris tuæ innocentia, & sanctitate vitæ, ut illi sis honori.

Servus. O Mater mea! si oblitus fuero tui, oblivioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui. (a)

O me beatum! Mater ipsa JESU non renuit esse etiam Mater mea! Maximæ foret felicitatis, si vel in numerum minimorum servorum tuorum me recipere voluisses.

Quum vero pro tua benignitate Matris meæ titulum gerere velis, mihi summo, & suscipio maxima animæ meæ lætitia, & ardentissimo gratissimi animi sensu nomen filii tui.

Esse MARIÆ filium! ah! quanta beatitas! præfero hoc nomen tam gloriosum omnibus honorum titulis, qui inter homines omnium maxime prestantur.

Tu es Mater mea! quæ mihi emolumenta, omni æstimatione majora, hæc felix adoptio adferet? Ipsi inferis formidabilis evado

Ingratus, qualis longo tempore fui erga DEUM meum, dignus sum omni pœnarum genere. Fateor me nec veniam, nec gratiam mereri; confido nihilominus in ejus misericordia, quando cogito, te esse Matrem meam.

Tu

Tu jam te *monstrasti matrem meam*, dum mihi obtinuisti gratiam revertendi ad obsequium DEI, & quidem, ut puto, fincero corde revertendi. Perfice, quod cœpisti, & pro amore tuo gratias perseverandi obtine.

Ah! pro tua tibi insita benignitate *monstra te mihi matrem*, quæ tenero amoris sensu filium suum etiam tum prosequitur, quum id minime meretur.

Da id tibi ipsi, o mater mea! & hoc tibi solatium adfer, ut deinceps in me cernas filium, qui vinculo amoris erga JESUM, & erga te devinctus, non se indignum reddat maternis illis sensibus, quibus eum complecteris.

CAPUT V.

De amore, quo ferri in MARIAM debemus.

Judicium, quo DEUS rei alicujus pretium æstimat, est unica regula, quæ nobis suppetit, ut incorrupte de re judicemus. Inclinationes voluntatis divinæ regula immutabilis nostrarum esse debent.

Ut intelligas, quid sentire de MARIA debeas, & quousque se tuus erga illam amor porrigere debeat, considera, quanti eam DEUS fecerit, & quibus argumentis amoris eam prosecutus fuerit.

Adolescentularum non est numerus (a) ait Spiritus sanctus, verum *una est perfecta mea, electa* ex omnibus, & virtutibus ornata.

Hæc ergo sponsa dilecta a DEO, singulari quadam ratione debet in cordibus nostris secundum DEUM principatum tenere, eaque penitus sibi vindicare.

Amor DEI erga illam tantus erat, ut ei conferret omnia privilegia, quæ eam eximiam facerent. Noster erga illam amor eam præferre debet iis omnibus, quæ nobis secundum DEUM in amoribus esse possunt.

DEUS

(d) Cant. 6. 7. 8.

DEUS ita illam amavit, ut primum ab illo dignitatis gradum teneat in terra, & in cœlo; non est ergo quidquam seu in cœlo seu in terra, quod præter DEUM magis dignum sit obsequiis nostris, reverentia & amore nostro.

Quare omnes justi semper primum illi locum secundum JESUM in cordibus suis tribuerunt.

Sancti Patres pronunciant, frustra eos gloriari, filium a se amari, qui Matrem non ament, hosque duos amores arctissimo inter sese fœdere jungi.

Illi nobis amorem, quo in MARIAM ferimur, tamquam signum certissimum electionis nostræ ad gloriam proponunt, & tamquam donum gratiæ, quod maxime nobis in pretio esse debet.

An non deinde ipse amor, quo nos MARIA complectitur, jure optimo flagitat, ut constanter amorem ei nostrum testatum faciamus?

Illa observat necessitates nostras. Sentit afflictiones nostras. Ingratos nos fuisse non meminit. Quæ igitur sollicitudo nostra esse debet, ut amorem ei mutuum testificemur?

Arripiamus diligenter occasiones illi placendi; nihil nobis, quando de ejus cultu agitur, modicum esse videatur. Grande

de profecto id omne est, quod pertinet ad obsequium **MATRIS DEI**, **DOMINÆ mundi**,

Adgrediamur prompto animo omne id, quod ad ejus cultum quoquomodo spectat; omne id, quod facit ad honorem ejus, & amorem amplificandum.

Pendamus illi quotidie tributum labiorum nostrorum; offeramus illi obsequia cordium nostrorum; & gloriæ nobis ducamus, esse ex numero servorum ejus, qui se tales palam profitentur.

Erigamus frequenter mentem nostram, & corda nostra ad thronum gloriæ ejus, & vel admiremur ejus excellentiam, & perfectiones, vel ejus præsidium imploremus.

Adjiciamus pias largitiones, & alia opera charitatis; jejunia, & alia exercitia voluntariarum afflictionum; eo, hæc fine peragamus, ut ejus virtutes imitemur, & imitando eam veneremur.

Accedamus ad mensam cœlestem festis ejus diebus, ut sanctius eos agamus; & si possumus nonnunquam rem divinam fieri curemus in gratiarum actionem pro donis, quibus eam **DEUS** locupletavit.

Invisamus frequenter templa **DEO** constructa in ejus honorem; veneremur imagines illius, homines, & loca quæ singulari ratione ei consecrata sunt.

Adsimus constanter, prout fieri potest, publicis exercitiis ejus cultus, sacris dictionibus, quæ agunt de virtutibus ejus, de prærogativis, de pietate, qua quemque Christi sectatorem in eam ferri par est.

His exercitiis filius **MARIÆ** suum illi amorem probare studet, & ejus amorem semper magis, magisque demereri contendit.

Potens Patrona, & tenera Mater hominum, o **MARIA!** tu legis in corde meo firmum hoc propositum, quod concipio, ista tibi obsequia fideliter præstandi.

Gratias ago Domino **DEO** meo, qui hos mihi sensus amoris inspiravit. Luculentum id argumentum est sui erga me amoris.

In hoc erga te studio nemini concedam eorum fervorum, & filiorum tuorum, qui in his exercitiis vel ferventissimi fuerint.

Utinam etiam cum ipsis Angelis contendere possem! At hæc felicitas cœlo reservata est.

CAPUT VI.

De ardenti studio, quo cliens **MA-**
RIÆ cultum ejus, & gloriam prove-
 here debet.

MARIA. Fili mi! Mater tua sum, & be-
 nefactis meis nova indies materni amo-
 ris tibi argumenta præbeo.

Tu es Filius meus; & hoc mihi titu-
 lo obsequia exhibes; tu me auxilio vocas in
 tentationibus & afflictionibus tuis; tu con-
 fidis in ea, qua apud **JESUM** potentia va-
 leo.

Sed superest modus alius tuum mihi
 amorem probandi; hunc tu oppido negligis.

Servus. Indica mihi modum istum, o
 Mater amabilis! officio meo satisfacere pro
 viribus contendam.

MARIA. Non magnopere tibi cordi
 est, honorem meum & gloriam procurare;
 quin grave tibi esse videtur partes meas tue-
 ri contra eos, qui bellum mihi indicunt.

Æmulare meum erga te studium, &
 pari ardore cultum meum defende. Fac
 laudari, honorari, amari Matrem tuam.

Non satis est, si mihi secundum **JE-**
SUM [cor tuum præbeas. Occasionibus,
 quæ sese tibi offerent, utendum est, ut alio-
 rum quoque corda mihi lucrifacias.

Vide fili mi! conatus, quos hæresis adhibuit, & adhuc adhibet quotidie, ad cultum meum abolendum, aut certe imminuendum. Tuum est, has injurias pro viribus reparare.

Servus. Fatendum est, quod res est. Infernus semper contra te, o Virgo sancta! atrociter sæviit. Nomen **MARIÆ**, hoc nomen tam venerabile, tam dulce toti credentium cœtui, inferis semper exosum fuit.

Tu es illa mulier, de qua Dominus loquitur, dum in mundi principiis comminatur serpenti stygio: *Ipsa conteret caput tuum.* (a) Hæc est origo odii, quo dæmones te persequuntur.

Quemadmodum vellent perdere omnes homines, ita vellent efficere, ut nemo ad te confugiat, & evellere ex mentibus nostris sublimem illam opinionem, quam de te, & tuta cumprimis apud supremum Dominum potentia concepimus.

O quam gloriosum est **MARIÆ** non alios esse, qui adversus eam insurgant, quam a vera religione alienos, neque alios habere inimicos, Quam inimicos **JESU**.

O Turris David, ex qua mille chypei pendent. (b) Arma inimicorum tuorum con-

X 2

fra-

(a) Gen. 3. 15.

(b) Cant. 44.

fracta, semper tibi pulcherrima tropæa stant.

DEUS præterea suscitabit semper ardentibus defensores gloriæ tuæ. Frustra sunt. *Portæ inferi non prævalebunt contra te.*

Quantas DEO gratias agere debeo, qui me nasci voluit in sinu veræ Ecclesiæ, in qua te agnoscere, te amare licet.

Quodsi vero, o Mater mea! te sincere amo, defendere profecto debeo honorem tuum, & occasionibus uti, tuam gloriam propagandi.

Igitur deinceps omnem operam dabo, ut augeam pro viribus numerum fervorum tuorum.

Auctor ero, suatorque, ubi se occasio dederit, agnatis meis, amicis meis, ac notis omnibus, ut exercitia pietatis in honorem tuum obeant; & in deliciis ponam, de te cum illis fermocinari.

Si nequeo verbis meis languentia aliorum corda inflammare illo amore, qui tibi debetur, exemplis saltem meis id efficere conabor.

Inprimis autem non feram umquam, ut me præsentem aliquis honorem tuum lædat. Ah! qui te non cognoscit, obscurus esse meretur. Nolo quemquam habere amicum, qui te non amet.

DEO supplex sum, ut gratias suas effundat in corda omnium hominum, ut agnoscant, & ament JESUM Dominum nostrum, simulque agnoscant, atque ament te, ut communem omnium Matrem.

Anne homines non tangantur amore eius, quæ fuit ab omni æternitate deliciæ ipsius DEI

C A P U T VII.

De potentia sanctissimæ Virginis apud DEUM in hominum utilitatem.

MARIA est filia dilecta Patris æterni. Est Mater filii. Est sponsa spiritus sancti. Sensum horum verborum perscrutare; & eam de illius potentia opinionem imbibes, cui nihil addi queat.

Filia sine macula Patris cœlestis; sola magis ditata, & perfecta in oculis ejus, quam omnes collectim creatæ puræ mentes, quid non a Patre impetret?

Hic Pater illi in cœlo potentiam contulit, quæ adæquat plenitudinem gratiæ, qua alias in terris locupletata fuit.

Non minus vera Mater DEI humana carne vestiti, quam illæ sunt, quæ nos in lucem ediderunt, matres nostræ, repulsamne ferat a filio suo?

Illa efficere potest precibus suis omnem id, quod per se ipsum filius ejus efficere potest. Ita sancti Patres loquuntur.

Dubitare, an ea apud DEUM potentia polleat, ut gratias nobis necessarias impetret, non aliud foret, quam dubitare, an Filius honoret Matrem.

Salomon sedens supra thronum suum, dixit matri Bethsabeæ: *Pete mater mea, neque enim fas est, ut avertam faciem tuam*

(a) An aliud responsum MARIA, quando pro nobis deprecatur, referat in tribunali, in quo sanctiora multo jura, ac manifestiora obtinet?

Quando per Sanctorum patrociniū supplicamus, illorum erga DEUM amor, & nostra in illis fiducia DEUM movent, ut nobis propitius fiat; verum, quando per MARIÆ patrociniū supplicamus, ipsa ejus excellentia, & dignitas Matris divinæ causam nostram agunt.

Cogita, DEUM ipsum voluisse illi in terris subditum esse. Minoremne illius rationem nunc habebit, quum regnat cum illo in cœlis?

Illi commisit veluti administrationem generalem bonorum suorum omnium; per illam voluit nos eorum participes fieri.

Tan-

(a) 3. Reg. 2. 20.

Tandem, si proprium est sponsæ, quæ tenere amatur, omni apud sponsum suum potestate valere; MARIA igitur, ut sponsa sancti Spiritus, flectere potest hunc sponsum divinum in partes nostras, & maximas nobis gratias conciliare.

Præterea DEUS illam coeli, terræque Reginam constituit. Potentiam ergo illi, huic adpellationi consentaneam, concredidit.

Regina quæpiam nomen inane gereret, si nequiret opitulari miseris, homines muneribus beare.

DEUS, qui nonnumquam deprecatione Sanctorum maxime illustria miracula patrat, anne difficilem se exhibebit ejus precibus, quæ est domina illorum.

O Virgo ab Angelis & hominibus celebrata! quum penitus mihi persuasum sit de tua apud DEUM potentia, me tuam in clientelam totum trado.

Clientela tua certa est, quæ numquam fallit; clientela tua potentissima est, quæ omnia obstacula perrumpit; clientela tua universalis est, a qua nemo quisquam excluditur.

Sontem me agnosco coram Patre meo, & indignum ex me ipso, quem DEUS respiciat, te ego Patronam apud eum eligo.

Mater DEI mei! pro tua Matris benignitate invigila moribus meis, dirige gressus

meos omni tempore & loco. Omnia enim discrimina seu corporis, seu animæ mihi impendent.

Inprimis tuum supplex præsidium implo-ro pro die illo terribili, post quem tempus non erit amplius, neque gratiæ locus; pro hora illa periculi plena, & decretoria, quæ finiet vitæ meæ curriculum, & inchoabit æternitatem meam.

Non quasi putem ob firmam spem, quam in te repono, mihi licere deinceps somnuculoso esse, & pernicioso in otio vivere. Non ita comparati sunt servi tui.

Sed adjutus gratia JESU, quam ut impetres, obsecro, tuis studiis respondebo, & concordem operam conferam, ut pervenire queam ad cœleste domicilium æternæ felicitatis, quo tu omnes eos perducere desideras, qui tibi serviunt.

C A P U T VIII.

De sensibus benignissimis, quibus cor
MARIÆ repletum est pro salute nostra.

Satis est, o Virgo sancta, Mater misericordiae! satis est vel exponere tibi miseriae nostras, & necessitates, ut eisdem tuo apud JESUM interventu solamen adferre studeas.

Qui fieri potest, ut causam nostram non agas, quando meministi, pro salute nostra filium DEI in sinu tuo carnem humanam nostræ similem induisse?

Ah! Mater JESU! tu oblivioni non dabis fratres JESU, *membra & cohæredes JESU.*

Quocumque afflicto statu sint res nostræ, tu securum nobis es perfugium; bonitas enim tua longe, lateque patet.

Annales Ecclesiæ testimonia innumera nobis offerunt, & tuæ potentiae singularis, & solitæ tuæ commiserationis.

Civitas DEI! inclita ob beneficia, quæ nobis impetrasti, *gloriosa dicta sunt de te.* (a)

Heu! ingemiscimus compluribus malis, quæ perferimus; verum quanta graviora sæpe vindice justitia divina perferenda essent, nisi tu ea avertisses?

X 5

Sæ-

(a) Pl. 86. 2.

Sæpe etiam accidit, ut miseri simus, quia negligimus tuum apud DEUM patrocini-
um implorare.

Negligimus enim vero; etsi a teneris, Ecclesia magistra, te adpellamus *Consolatricem afflictorum, auxilium christianorum.*

Et merito ita te adpellamus. Quis est mortalium tam ingratus, ut dicere ausit, se ad te confugisse; & repulsam tulisse?

Si patrocinium tuum non semper nobis obtinet gratias, quas a DEO petimus, iis de causis, quas scrutari nobis integrum non est; certe semper nobis obtinet gratiam patientiæ, submissionis & consensionis cum divina voluntate.

DEUS te creando simul constituit Patronam nostram, refugium nostrum, consolationem nostram, Matrem nostram. Dedit ergo tibi, quod consequitur, viscera misericordiæ, misericordiæ inquam, quæ potest esse maxima.

JESUS tam longo tempore in sinu tuo non ita commoratus est, ut non etiam cordi tuo suos misericordiæ sensus impertiretur.

O effigies illius divini exemplaris, bonitate, & benignitate pleni, quod triginta tribus annis ante oculos propositum habuisti! tu ejus, *qui pertransiit benefaciendo*, (a) vestigia sequeris.

Con-

Confidens in throno gloriæ, in quo te supremus Dominus in cœlis collocavit, ejus clementiam imitaris. Multo illè frequentius gratias largitur, quam vindictam sumat de hominibus, etiam ingratis.

Ah! Virgo sancta! ut de benevolentia cordis tui judicium feram, satis est cor meum consulere, & considerare sensus, quos perpetua tua beneficia alte in illo insculpserunt.

Eandem tuam beneficentiam longe magis sentiunt corda recte credentium, quam exquisitissimæ quoque rationes valeant confirmare.

C A P U T IX

De ope *MARIÆ* imploranda.

M*ARIA.* Fili mi! in omnibus sinistris casibus, qui tibi accidere possunt, me in auxilium vocare memento, & ego deprecabor pro te.

Quidquid petieris, modo nihil petas, quod contrarium sit gloriæ *DEI*, et salutis tuæ, semper paratus ero ad causam agendam.

Nil vero umquam a me petas, nisi simul desideres, ut *DEI* voluntas impleatur. Preces, quas hac ratione ad me fundes, numquam fructu aliquo carebunt.

Sunt

Sunt quidam e Christi cultoribus, qui a me petunt, ut ea obtineam, quæ ipsi norunt voluntati divinæ adversari. An tales se voti sui compotes fore confidant?

Alii ad me se non convertunt, nisi quando agitur de bonis terrenis, de reliquo dona gratiæ perinde habent.

Si pro his deprecor, id fit, non ut obtineam pro illis id, quod petunt, & quod illis nocumento foret, sed id quod petere nequidem in mentem illis venit, & quod illis utile futurum est.

Peto pro illis afflictiones, quæ illos simul a terrenis rebus abstrahant, simul ad cœlestia meditanda erigant.

Peto gratias resipiscentiæ, & salutis, gratias progrediendi in virtutibus, & merita augendi. En! quæ sint illa, quæ præ ceteris a me postulare oporteat. Ejusmodi precibus semper mirabiliter faveo.

Non peto pro clientibus meis bona terrena, nisi quantum ea illis profutura esse prævideo.

Lucrari litem, uberem messem colligere nonnumquam noxium foret illi, qui per me id impetrare cupit. Qui vivit in prosperitate, vix cogitat de æternitate.

Multi ægrotantes petunt a me, ut sanitatem illis impetrem, pro quibus tamen DEUM
mo-

modo deprecor, ut gratias impertiatur, quæ morbi tempore necessariae sunt.

Non sum e numero earum matrum, quas teneritudo excæcat, & prohibet, ne liberis suis vera bona procurent. Meus erga te amor, fili mi! in fraudem induci nequit.

Non aliter deprecor apud JESUM pro te, quam ut ea consequaris, quæ tibi maxime proficua sunt & in hac, & in altera vita.

Hac mente imbutus confuge cum fiducia ad opem meam. Confuge ad eam in omnibus afflictionibus tuis, cujuscumque tandem generis sint.

Et quoniam afflictiones hæ sunt frequentes, sit nomen meum post nomen JESU continenter in ore tuo. Sit post nomen JESU alte infixum cordi tuo.

Servus. MARIA! o sacrum nomen! o nomen amabile! Non profertur umquam hoc nomen cum fiducia, quin proferatur cum emolumento.

Beatus ille, qui hoc nomen sæpe in mentem cum amore revocat, qui id pie salvare jubeat, qui sincere id revereatur, qui id invocet frequenter.

Secundum nomen JESU, *nomen, quod est super omne nomen*, (a) non est aliud venerabilius, non suavius, non charius toti credentium cœtui.

Im-

Imploratione hujus nominis peccator se sentit erigi in spem misericordiæ, justus majori charitati exardescit; qui tentationibus vexatur, victor suarum cupiditatum existit; qui adfligitur, patientiam & consolationem consequitur.

Ah! hoc nomen secundum JESU nomen erit perfugium meum in omnibus afflictionibus meis; consilium meum in dubiis meis; fortitudo mea in certaminibus meis; viæ dux in omnibus semiris meis.

C A P U T X.

De fiducia erga MARIAM, quam imprimis in ea reponere debent, qui ad DEUM redire volunt, & veniam consequi.

MARIA. Fili mi! tu tuam in me fiduciam integram non reponis. Nonnunquam tardas ad me confugere in necessitatibus tuis; alias bonæ meæ erga te voluntati diffidere videris.

Desidero, ut omnem eam in me fiduciam reponas, quam filius in matre reponere potest, cujus teneritudinem & benevolentiam exploratam habet.

Desidero, ut confugas ad me omni tempore, omni loco, in omnibus necessitatibus tuis, spiritualibus ac terrenis, seu animæ, seu corporis, pro agnatis item, & amicis tuis.

Subinde modo ad opem meam confugere, ut quidam faciunt, diebus festis meis, in certis quibusdam majoris momenti actionibus, in summis necessitatibus; num veræ ac integræ fiduciæ argumentum esse potest?

Sequere morem Ecclesiæ, quæ fere nihil a DEO flagitat, quin deprecationem meam imploret.

Nullum genus est gratiarum, quod ut impetret, ad me non confugiat, tamquam ad eam, per quam Dominus gratiarum dona hominibus dispensat.

Ratio, quam tenet Ecclesia, omnino menti divinæ consentit. Ad hanc regulam tuam agendi rationem compone. Illius exemplo repone in me fiduciam constantem, generalem, ardentem, teneram, & amore plenam.

Accede ad DEUM per JESUM; accede ad JESUM per matrem suam. Ego sum securissima via, qua accedas ad JESUM, qua eum invenias, qua benevole ab eo excipiaris.

Servus. Regina coeli, agnosco potentiam tuam; agnosco benignitatem tuam.
Ve-

Verum an non talis peccator, qualis ego sum, indignus est patrocinio tuo?

Virgine tam casta, tam ardens studio divini honoris, tam omnibus absoluta numeris, propitiis me oculis intueri potest?

MARIA. An non sum, fili mi! *refugium peccatorum*? Pro iis omnibus deprecor, qui ad divinum obsequium redire volentes cum fiducia ad me confugiunt.

DEUS permotus ea cura, qua mihi cordi sumo, ut in ejus gratiam redeant, numquam precibus meis repulsam dedit.

Pluribus etiam peccatoribus unicum sum perfugium, quod illis reliquum est; unicum subsidium, quod DEUS illis largitur, ut in ejus amicitiam recipiantur.

Quot christianis impetravi veniam criminum suorum etiam gravissimorum? supplices mihi fuerunt, ut in tutelam eos mea non acciperem adversus justitiæ divinæ severitatem. Annui; & usque adeo eos tutos præstiti, ut pacem iis cum illorum iudice conciliarem.

An vero talis peccator, qui animum in peccatis obstinat, fore speret, ut gratiam illi impetrem, quo minus in peccato moriatur? o fiduciam temerariam! o cogitatum mihi injuriosum!

At alius quispiam gemit vinculorum suorum pondere oneratus, eaque excutere me-

meditatur. Hic fragilitati suæ conscius erga me fiduciam concipit, sperat se deprecatione mea obtenturum esse gratiam fortitudinis, & veniam delictorum. Ah talis qui est, veniat; accedat; non ego eum repellam, sed omni amore complectar.

Servus. Mater Domini mei! ut audivi vocem tuam (a) timor meus dissipatus est; & mea erga te fiducia renascitur vivacius, ac umquam alias.

Tu mihi es instar columbæ, quæ post aquarum eluvionem ramum olivæ attulit, pacis symbolum.

Patere sub umbra tua salutari latere peccatorem pœnitentem, pudore suffusum, excruciatum dolore admissorum criminum, & qui suo etiam sanguine ea eluere cupit.

Impetra mihi gratiam desendi amare peccata, quæ patravi, & moriendi citius, quam ut adhuc committam peccata, quæ detestatus sum.

Per fructum sanctum, qui ex te procreatus est, pacem DEUM inter, & homines reconciliasti. Ah reconcilia etiam pacem, me inter & propriam meam conscientiam, me inter, & DEUM meum.

Y

O Vir-

(a) Luc. i. 43. 44.

O *Virgo potens! o Virgo clemens!* quas tibi gratias agere debemus pro tantis beneficiis, quæ per te a DEO in nos derivantur.

Utinam omnium corda tibi sint in perpetuum consecrata! utinam omnia ora pateant ad promulgandas & celebrandas laudes tuas.

Utinam cœli sine intermissione terræ inclament: Amor, honos, gloria *MARIÆ!* Utinam terra indefinenter respondeat cœlis: Gloria, honos, amor *MARIÆ in æternum & ultra.* (a)

C A P U T XI.

De Precatione, quæ adpellatur salu-
tatio angelica.

Qui quotidie recitas hanc salutationem, ut sanctissimam Virginem tibi dementaris, an animum advertis ad id, quod in se comprehendit illi gloriosum; tibi solatii, & etiam doctrinæ plenum?

An nonnunquam prostratus ante aram inde materiem meditandi desumis, ut dum eam recitas, id fiat cum reverentia, quam inspirat, & attentione, quam exigit.

Tu

Tu salutas MARIAM, *ut gratiæ plenam.* An adsequeris omnem eam sublimitatem, quam pauca hæc verba exprimunt? Scias, his verbis declarari, eam præditam fuisse gratia sanctificante, gratiis actualibus, virtutibus supernaturalibus, omnibus divini Spiritus donis,

An hæc verba proferendo gratularis illi hanc plenitudinem gratiarum, quibus donata fuit? An illi supplicas, ut ex tam divite thesauro pars tibi quædam obveniat?

Tu ei dicis: *Dominus tecum.* Fuit profecto DEUS in MARIA ratione quadam longe magis eximia, quam in omnibus rebus creatis, & in ipsis adeo justis. Fuit in illa protectione omnino singulari, & gubernatione omnium animæ illius facultatum.

Hæc ergo verba proferens elice in corde tuo actum desiderii ardentis & sinceri in partem inæstimabilis hujus boni cum Matre Virgine veniendi.

Ah! quid potest desiderare, qui secum habet Dominum suum? Quid non speret? quid est, quod eum adfligere queat?

Tu congratularis MARIÆ de eo, quod est *benedicta in mulieribus*, id est, de eo, quod iis privilegiis ornata est, quæ DEUS nulli alteri contulit.

Testare illi intimis tuis medullis gaudium, quod concipis ex amore, quo eam

DEUS profecutus est, & ex laudibus, quæ illi seu in tertis, seu in cœlis tribuuntur.

Tu cum sancta Elizabetha adjicis: *Benedictus fructus ventris tui.* Est profecto **MARIÆ** filius laudatus, adoratus, & celebratus per mundum univêrsûm.

Degusta vel momento omnem eam voluptatem, quam adfert similis consideratio animæ, quæ **JESUM** amat.

Ecclesia subinde præscribit, ut obtesteris sanctam Virginem hoc modo: *ora pro nobis peccatoribus.* Queis verbis monet, ut agnoscas te ipsum post tot admittas iniquitates indignum esse, cujus precibus **DEUS** annuat, sed fore, ut annuat, si pro te **MARIA** deprecetur.

Annuet enimvero, quia est Mater ejus. Ideo Ecclesia uti te vult hoc Matris titulo, qui illi tam gratus est, ac gloriosus.

Perinde enim est, ac si diceres: *Sancta MARIA*, tu es *Mater DEI*; igitur tua potentia apud filium tuum nullis cancellis conclusa est; & hæc tua potentia juncta clementiæ tuæ est fundamentum meæ erga te fiduciæ.

Tandem vota facis ad sanctam Virginem, ut deprecetur pro te *nunc & in hora mortis.* Quamdiu vivimus, in perpetuo salutis discrimine versamur. Semper ergo æque potenti præsidio opus habes.

Verum in hora mortis tuæ, quando inimici vires acuent ad te perdendum, hoc præsidium tibi adhuc magis necessarium erit.

O quam terrificum est tempus illud mortis! quis id neget? sed genuinus MARIÆ servus numquam moritur æternæ mortis reus.

C A P U T XII

De sensibus fiduciæ erga MARIAM
in hac vita.

Servus. Virgo sancta! inimici salutis meæ circumdant me undique. Modis omnibus gratiam mihi & amicitiam DEI mei eripere conantur. Defende me adversus illorum insidias. Impetra mihi victoriam.

Filia DEI exercituum, si potentia tua uteris contra adversarios meos, illico fugient a me.

Mater ejus, qui imperat ventis, & tempestatibus, vel verbulo illum pro me deprecare, & fiet in animo meo *tranquillitas magna*. (a)

Sponsa spiritus *intellectus* & *fortitudinis*, fac, ut agnoscam, & arripiam fortiter arma, quibus hostes tam formidabiles debellem.

Y 3

Has

(a) Matth. 8. 26.

Has inter perturbationes, in quibus versor, in materna tua brachia me conjicio, ut se conjicit infans in sinum matris, dum timore corripitur.

Quamcumque miser, quantusque peccator sim, JESUS vult, ut me filii loco habeas. Ecce nunc se offert occasio, ut te matrem monstres.

Hanc a te gratiam oro, non per meum erga te amorem, qui patrocinium tuum omnino non meretur; sed per amorem, quo erga filium tuum JESUM flagras.

Pauperes suis in necessitatibus ad divites confugiunt. Supplices fiunt, & stipe donantur. Ah coeli, terræque Regina! an repulsam dabis mihi indigenti, qui nunc opem tuam imploro?

Verum, dum pro me gratiam postulas, ne in laqueos incidam, quos inimici salutis meæ tendunt, postula etiam, o Virgo sancta! gratiam, ut amare desleam præteritas iniquitates meas, & earum veniam consequar.

Impetra mihi simul, ut & votum meum expleatur, quo sincere cupio, nulli alteri umquam Domino servire, quam JESU meo, & ut acrem dolorem concipiam criminis, quod commisi, serviens in ejus injuriam mundo inimico suo.

Ne respice id, quod sum ex me ipso, & propter peccata mea; sed id, quod sum

ex pretio sanguinis, quo JESUS filius tuus me redemit.

Voluit DEUS te mortis JESU testem esse in monte Calvariæ, ut veluti hæreditate acciperes sensus illius erga peccatores, & pro illis divinam misericordiam implorares.

Quando cor tuum miserebatur opprobria, & dolores JESU e cruce pendentis, is te mihi matrem tradidit, ut hoc ipsum cor tuum misereretur aliquando miseras meas, & necessitates meas.

Quot peccatores, qui nunc cœlesti gloria fruuntur, æternas divinæ justitiæ pœnas darent, nisi causam eorum suscepisses. Ah Mater! quas illis agendæ poenitentiae gratias impetrasti, & mihi peccatori impetra.

Inauditum est, a te repulsam tulisse peccatorem, qui magnitudinem suorum criminum agnovit; veniam petiit, & ad eam, consequendam ad te confugit.

O MARIA! quantæ est tibi gloriæ, DEUM quadam ratione voluisse tot reorum liberationem a peccatis a te dependere.

Quam ego interventu tuo consequi desidero veniam peccatorum, si eam consequar, ad hanc quoque gloriam conferet.

Tandem, o Virgo sancta! pro tua bonitate mei curam gere, ut in timore & amore DEI perseverem. Hanc mihi gratiam impetra.

Maximæ virtutes se ipsis gratiam istam mereri nequeunt. Quantum ergo mihi metuere debeo, mihi inquam, qui sum fragilitas ipsa, & inconstantia.

Nomen tuum, dulce **MARIÆ** nomen, est nomen, cujus virtute sperare licet maxime insignes amicitiae divinæ favores.

Memento, obsecro, si gratiam obtineam in timore, & amore **JESU** moriendi, una anima plures futuras esse, quæ illum celebrent, laudent, ament tecum per omnem felicem æternitatem.

C A P U T XIII.

De sensibus erga **MARIAM** morte adpetente.

O Mater Redemptoris! o **MARIA**! constitutum me video in vitæ limite. Ardentius, ac umquam alias, auxilium tuum imploro.

Paradisum inter, & inferos, veluti medius confisto. Eheu! quæ erit fors mea, si tu potentia & gratia, qua apud **JESUM** vales, in rem meam non utaris?

Ille singulares tibi gratias commisit, tuis in homines manibus dispensandas. In me, obsecro, eas dispensa. Nunc quam maxime divinis mihi gratiis opus est.

Jam

Jam tribunal, in quo totius vitæ ratio reddenda est, oculis meis obversatur. Loquere pro me, priusquam ibi compaream. Mater judicis mei judicium mihi favorabile exorabit.

Stella maris, esto mihi viæ dux inter procellas, quæ imminens mihi naufragium minantur; & deduc me ad portum æternæ salutis.

Stella matutina, dissipa nubes, quas spiritus tenebrarum animæ meæ offundere conatur; feda, quas excitat turbas, quando vitæ præteritæ peccata in mentem revoco, & impetra mihi sincerum, ac verum de peccatis dolorem.

Speculum justitiæ, & omnium virtutum, ora, ut fides in me sit in toto suo robore; spes in omni sua firmitate; charitas in omni sua perfectione.

Gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quæ mihi per vitæ meæ curriculum præstitisti, etiam dum iis indignissimus fui. Anne nunc a me avertes oculos misericordiæ tuæ; hodie, quum mea erga te fiducia, sicut & necessitates meæ augmentur?

Non, o Mater tenera! Mater matrum omnium tenerrima! non erit, ut filium tuum cum morte luctantem deseras. Tu illi usque ad extremum spiritum aderis.

Morior cum submissione, quia JESUS mortem meam decrevit. Et quamvis natu-

ra mortem horreat, lubens morior, quia sub tua, o Mater, tutela morior.

Brevi, ut spero firmiter, contemplabor Majestatem, perfectiones, decora, & triumphos JESU mei; brevi etiam te spectabo, o MARIA! in sublimi throno gloriæ tuæ.

Jam vita deficit. Jam non licebit labiis meis auxilium tuum implorare; at cor meum non cessabit ad te suspirare.

Millies intimo pietatis sensu pronuntiabo sacrata nomina JESUS & MARIA. O JESU! te oro, atque obsecro, respice omnia suspiria, omnes motus cordis mei, toto tempore ultimæ luctæ meæ, tamquam totidem testificationes mei erga te amoris, & erga sanctissimam Matrem tuam.

Ah Domine! miserere mei. Dicere non audeo propterea: *quia ego servus tuus, ego servus tuus.* (a) Heu me miserum! grandis peccator fui, & nescio, an tuam justitiam, quo opto, flectere queam; sed miserere mei, qui sum filius *ancillæ tuæ.*

Tu hanc mihi contulisti gratiam, ut toto vitæ meæ tempore singularem in MARIA fiduciam reponerem. Gratias tibi ago, & quidem multo maximas pro eo, quod hoc supremo in discrimine salutis hanc meam fiduciam augeri, & duplicari sentio.

O DEUS

O DEUS meus ! DEUS misericordiarum ! nova hæc est gratia , quam mihi impertiris , quia me salvum esse cupis interven-
tu Virginis , cujus opem Ecclesia tua implorare nos docet omni quidem tempore ; sed inprimis in hora mortis nostræ.

C A P U T XIV.

De cultu sancti JOSEPHI, Sponsi
sanctissimæ Virginis.

Nostrum sanctæ Virgini amorem probamus modo , qui ei perquam charus , gratus-
que accidit , si primas sancto sponso Jose-
pho deferamus post cultum , & obsequium ,
quo nos eidem dicamus , & devovemus.

Quam sui existimationem in nobis con-
citare debet hic Sanctus ? Is , quem DEUS
elegit , ut esset tutor infantiae verbi divini
carnem induti ; ut esset testis , & protector
Virginitatis Matris suæ.

Ille perpetuas vigilias suscepit , ut ve-
rum Israelis tabernaculum tutaretur , ille pro
ratione rerum , ac temporum arcam illam
novi foederis huc atque illuc transtulit ; ille
veluti sibi concreditum habuit pretium salu-
tis & redemptionis hominum.

Quantæ est gloriæ, in hac vita legitimam quamdam auctoritatem obtinuisse in cœli, terræque Reginam, & in ipsum adeo *Regem sæculorum, cui immortalis honor & gloria!* (a)

Ut mente nostra præstantiam meritorum ejus concipiamus, satis foret considerare, eum esse sponsum *MARIÆ*. Ex alterius virtutibus de virtutibus alterius judicium ferri potest. *DEUS* certe *MARIÆ* sponsum, qui ea dignus esset, destinavit.

Verum præterea considera, *JESUM* infantem millies in brachiis, & sinu ejus requievisse. O quot qualesque adfectiones plane cœlestes infans hic divinus cordi ejus impressit!

Josephus vivebat cum illo, qui est fons gratiarum, cum illa, quæ est veluti canalis, per quam in nos gratiæ derivantur. O quantas divitias spirituales accepisse dicendus est!

Patentia, comitas, animi submissio, amor aliorum, amor *DEI*, virtutes omnes in illo collucebant, & ad gradum maxime sublimem provehebantur.

O anima christiana! quæ te vitæ piæ & interioris exercitiis totum dedere cupis, implora ad obtinendam hanc gratiam, implora cum fiducia auxilium sancti, qui virtutes omnes modo tam perfectò exercuit.

Ec-

Ecclesia DEO templa erexit in ejus honorem. Festum ejus instituit. Invitat populum christianum per pietatis exercitia, quæ auctoritate sua munivit, ut illum agnoscat esse ex potentissimis protectoribus, qui causam nostram apud DEUM agunt.

Nomen Josephi reipsa singulari ratione a toto credentium cœtu colitur. Consuetudo fert, ut sacratis nominibus adjungatur JESU & MARIÆ, cum quibus arctissimo vinculo conjunctus fuit.

Si eo tempore, quo JESUS & MARIA in Nazareth vivebant, gratiam quamdam expetiissemus, quem potentiorum patronum adhibere potuissemus, quam sanctum Josephum? An minore nunc gratia, & auctoritate floret?

Ite ergo ad Joseph, (a) ut deprecetur pro vobis. Cujuscumque generis gratia sit, quam desideratis, DEUS petitioni ejus subscribet.

Quod plus est. Cujuscumque conditionis sitis, qualiscumque sit status vester, ipse status vester, & conditio vestra vobis suppeditant fundamentum æque ac incitamentum peculiaris erga illum fideiæ.

Nobiles & divites, dum ad ejus opem confugiunt, considerent sanctum Josephum esse Nepotem Patriarcharum, & Regum.
Pau-

(a) Gen. 41. 55.

Pauperes cogitent, eum perinde obscuram vitam duxisse, deinde penuria laborasse, & fabrilem exercendo artem toto vitæ spatio defudasse.

Virgines norint, eum virgineum decus studiosissime custodivisse; & conjuges recordentur, eum familiæ, quæ umquam esse potuit, augustæ caput fuisse.

Parvuli sciant, eum nutricium JESU; conservatorem, & gubernatorem infantia illius exstitisse.

Sacerdotes meminerint, eum tam frequenter JESUM inter brachia sua gestasse, & primitias sanguinis JESU die circumcisionis æterno Patri obtulisse.

Qui religiosum institutum profitentur, in mentem revocent, eum solitudinem in Nazareth per integram mundi fugam, & intimam cum JESU & sancta ejus Matre conjunctionem in sanctissimam commorationem convertisse.

Tandem omnes animæ piæ, & ferventes secum reputent, non aliud umquam cor, quam illius, secundum cor MARIE, ardentiore & teneriore erga JESUM amore flagrasse.

Maxime autem omnium *ite ad Joseph*, ut gratiam beatæ mortis obtineatis. Communis opinio, eum inter brachia JESU & MARIE obiisse, ansam dedit ingenti fiducia,

ciæ, quam recte credentes conceperunt, ut per ejus patrocinium, beatum etiam finem & solatio plenum nanciscantur.

Et sane observatur, in morte præcipue fructus colligi ejus cultus, quem quis per vitam magno huic sancto impendit.

F I N I S.

